

Tháp Đức Tin

Dashanel muốn đức tin của em ấy nơi Đấng Ky Tô thật cao và vững mạnh.

Bài của Gretchen Picklesimer Kinney
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra ở Jamaica.

Dashanel giúp anh trai lấy bánh mì hạt ra khỏi lò. Nó thật thơm!

Rồi em ấy nghe thấy tiếng gõ cửa. Chị của em ấy gọi: “Những người truyền giáo đến rồi!”

Dashanel chạy ra cửa. Em ấy rất thích khi những người truyền giáo đến. Em ấy luôn có cảm giác tốt lành khi họ đến thăm viếng. Đôi khi họ mang trò chơi cho em ấy và anh chị em của em chơi.

Dashanel nói: “Tyrell lại làm bánh mì hạt!” Anh trai em ấy thích làm đồ ăn cho những người truyền giáo.

Anh Cả Colas nói: “Anh nóng lòng muốn thử một ít”. Anh ấy và Anh Cả Yusaki vào trong nhà và ngồi xuống sàn. Dashanel, cùng anh chị của em ấy và mẹ ngồi đối diện với họ.

Dashanel hỏi: “Chúng ta sẽ làm gì trong bài học hôm nay ạ?”

Anh Cả Yusaki lấy ra một chồng cốc. “Chúng ta sẽ xây dựng một tháp đức tin. Mỗi chiếc cốc này tượng trưng cho một điều gì đó mà chúng ta có thể làm để xây đắp đức tin của mình nơi Chúa Giê Su Ky Tô.”

Anh Cả Yusaki bắt đầu xếp chồng những chiếc cốc thành một cái tháp. Dashanel nhìn thấy những chiếc cốc có những từ như “cầu nguyện”, “học thánh thư” và “nhà thờ” được viết trên đó.

Em ấy nói: “Đây là tất cả những điều các anh đã yêu cầu chúng em làm chung với gia đình,”.

Anh Cả Colas nói: “Đúng vậy”. “Khi các em làm những điều này, các em đang xây đắp đức tin của mình nơi Chúa Giê Su Ky Tô.”

Dashanel và anh chị của em ấy thay phiên nhau dựng tòa tháp của riêng mình bằng những chiếc cốc trong khi họ lắng nghe bài học.

Sau khi những người truyền giáo ra về, Dashanel nghĩ về điều họ đã giảng dạy. Em ấy muốn đức tin của mình nơi Đấng Ky Tô thật cao và vững mạnh, giống như tòa tháp em ấy đã dựng.

Nhiều tháng trôi qua, càng ngày Dashanel càng học được nhiều hơn về phúc âm từ những người truyền giáo. Em ấy bắt đầu đi nhà thờ cùng gia đình. Em ấy hình dung tòa tháp đức tin của mình ngày càng cao hơn.

Một ngày nọ, sau khi những người truyền giáo ra về, Dashanel đã nói với mẹ. Em ấy hỏi: “Con có thể chịu phép báp têm được không ạ?”

Mẹ hỏi: “Con có chắc chắn là mình đã sẵn sàng không?”

Dashanel đáp: “Dạ có ạ.” “Con muốn noi theo Chúa Giê Su.”

Mẹ nói: “Được rồi”. “Nếu con muốn, con có thể chịu phép báp têm.”

Anh chị của Dashanel cũng chọn chịu phép báp têm. Mẹ nói rằng mẹ chưa cảm thấy sẵn sàng để chịu phép báp têm.

Vào ngày lễ báp têm của mình, Dashanel và anh chị của em ấy mặc quần áo trắng. Các em ấy kiên nhẫn chờ đợi để được làm phép báp têm.

Khi đến lượt Dashanel, Anh Cả Yusaki đã giúp em ấy bước xuống nước. Sau đó, anh ấy nói lời cầu nguyện báp têm và dìm em ấy xuống nước. Khi Dashanel ra khỏi mặt nước, em ấy không thể ngừng cười! Em ấy cảm thấy hạnh phúc và thanh sạch. Em ấy không bao giờ muốn quên cảm giác này.

Dashanel tiếp tục làm nhiều việc để xây đắp đức tin của mình nơi Chúa Giê Su Ky Tô. Em ấy đọc thánh thư cùng gia đình mình. Em ấy cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng. Em ấy làm những điều tử tế cho người khác. Và em ấy nhớ lại cảm giác của mình khi chịu phép báp têm. Em ấy cũng muốn Mẹ có cảm giác đó.

Một ngày nọ Dashanel hỏi. “Mẹ ơi, tại sao mẹ không chịu phép báp têm?”

Mẹ im lặng trong giây lát. Mẹ bảo: “Con đã làm một tấm gương sáng cho mẹ. Bây giờ mẹ cần phải làm gương cho con”. “Mẹ cũng muốn chịu phép báp têm.”

Vào ngày mẹ chịu phép báp têm, Dashanel đã rất hạnh phúc. Khi mẹ ra khỏi mặt nước, mọi người đều mỉm cười. Giờ đây, cả gia đình Dashanel có thể cùng nhau xây tòa tháp đức tin của họ. ●